

انصاراف خانه سینما

در سال‌های اخیر نمایندگانی از خانه سینما و بنیاد سینمایی به صورت مشترک مسوولیت معرفی فیلم‌ها را برعهده گرفته بودند و همواره جلساتی تشکیل می‌شد که در آن نمایندگان از خانه سینما در آن حضور داشتند. بارها هم اسامی فیلم‌ها در مرحله‌های مختلف اعلام می‌شد تا بتواند تبلیغی مناسب برای فیلم‌ها باشد. این بار اما خانه سینما با یک بیابیه خود را از این انتخاب کنار کشید. استدلال آنها این بود: «سال گذشته خانه سینما طرحی را برای رسیدن به شکل تازه‌ای از انتخاب نماینده ایران در اسکار به معاونت سینمایی ارائه کرده بود. این طرح نه سال گذشته به تصویب رسید نه امسال فرصت اجرایی شدن به دست آورد به گونه‌ای که خانه سینما در بیانه‌ای اعلام کرد اجرای آن منتفی است. سال گذشته در اردیبهشت‌ماه طرحی (شورای ۹ نفره متشکل از دو فعال عرصه بین‌الملل یکی از بخش دولتی یکی از بخش خصوصی، مدیر مجامع و جشنواره‌های سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پنج نفر سینماگر ایرانی شناخته‌شده بین‌المللی به انتخاب جامعه اصناف سینمایی و یک سینماگر با سابقه روشن به انتخاب وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی) را برای بررسی و انتخاب فیلم پیشنهاد کرده بودیم که آنچه در حوادث سال گذشته رقت مانع از اجرای آن شد.»

در ادامه خانه سینما یادآور شده بود: «ایک نیز که گرسی‌نشینان معاونت سینمایی عرضه بین‌المللی که یکی می‌تواند فارابی باشد و دیگری حوزه هنری صوابی برای پیگیری طرح یادشده نیست. از خداوند متعال برای عزت و سربلندی سینمای ایران که به درستی سفیر جامعه ایرانی – اسلامی در جهان بوده است دعا می‌کنیم»

براساس این طرح تشکیل جلساتی با ترکیب هفت نفره به مسوولیت مدیریت جشنواره و مجامع سینمایی وزارت ارشاد پیش‌بینی شده است که دو نفر از سازمان‌های عرضه بین‌المللی که یکی می‌تواند فارابی باشد و دیگری حوزه هنری و…، چهار نفر نماینده خانه سینما و یک نفر صاحب‌نظر سینمایی در عرصه بین‌المللی به انتخاب معاونت سینمایی در این جلسات حضور دارند. در این طرح پیشنهاد شده است در جلسه اول هر کدام از نمایندگان ۱۰ فیلم را معرفی کنند و به یک مخرج مشترک که رسیدند، به مدت یک هفته همگی فیلم‌ها را با هم ببینند و سپس جلسه‌ای برگزار شود تا فیلم به اسکار معرفی شود.

شکست قواعد

شاید اگر سخنان جواد شمقدری که حدود سه هفته پیش با خبرگزاری فارس انجام گرفت بیشتر مورد توجه سینماگران قرار می‌گرفت آنان می‌توانستند پیش‌بینی کنند که قرار است اتفاق جدیدی رخ دهد. در این مصاحبه آمده بود: «شیوه سنتی انتخاب فیلم‌ها برای اسکار، امسال باید صددرد شکسته شود. همیشه کمیت‌ای در مجموعه بنیاد سینمایی فارابی شکل می‌گیرد که این کمیت نسبت به این امر تصمیم نهایی را می‌گیرد. امسال نیز کمیته مربوط به اسکار تقریباً نهایی شده و افراد آن نیز تقریباً قطعی شده‌اند و به‌زودی نمایندگان صئوف نیز به این کمیته اضافه می‌شوند.»

وی درباره جزئیات کمیته انتخاب فیلم در اسکار گفت:« این کمیته شامل ۹ نفر هستند که سه نفر آنها از صئوف سینمایی انتخاب می‌شوند و شش نفر آنها از سوی بنیاد سینمایی فارابی که کارشناسان بخش بین‌الملل و جشنواره‌ها و مرتبط با حوزه بین‌الملل هستند. این کمیته با بررسی مجموعه شرایطی که وجود دارد بهترین و مناسب‌ترین فیلم ایران را که شانس کاندیدا شدن دارد انتخاب می‌کند. با تشکیل این کمیته تلاش خواهیم کرد ظرف ۱۰ روز آینده، فیلم منتخب ایران برای اسکار معرفی شود تا خودمان نیز بتوانیم بهتر مقدمات حضور آن را فراهم کنیم چون حضور در این مراسم شرایط اکران و هماهنگی‌های خود را می‌طلبد. ما باید یک تعریف مشخصی از حضور سینمای ایران در اسکار داشته باشیم و فیلمی را ارائه کنیم که دغدغه آنها باشد؛ فیلمی که وقتی دیده شد، احساس شود که حرف آنها را می‌زند و دغدغه آنها را جواب می‌دهد؛حالا پاسخ موافق داشته باشد یا مخالف). وقتی فیلمی در آنها انگیزه ایجاد نکند و برایشان اهمیت پیدا نکند طبیعی است که آن را رد می‌کنند. اگر احساس کنند راجع به آنها حرف می‌زند و مباحث امریکا و شهروند امریکایی را طرح می‌کند یا آن درگیر می‌شوند. ضمن اینکه برخورداری از تکنیک‌های هنری و فنی قصه‌گویی مناسب و جذابیت نیز حرف اول را می‌زند.»

او تصمیمات کمیته‌های سال‌های پیش را اشتباه دانسته و گفته بود: «متأسفانه در هیات‌های انتخاب اسکار در طول سال‌های گذشته اشتباه فاحشی رخ داده است. آنها فکر می‌کرده‌اند که باید نماینده سینمای ایران در اسکار همان شاخصه‌هایی را داشته باشد که ملروچ حضور در جشنواره‌های دیگر جهانی است، چون خیلی از فیلم‌هایی که در جشنواره‌های جهانی حضور پیدا می‌کنند، ارزش فنی و هنری ندارند و اغلب به دلیل رویکرد سیاسی‌شان است که جایزه گرفته‌اند؛ و طبیعی است که این گونه فیلم‌ها به اسکار نمی‌روند چون قابلیت فنی و هنری لازم را برای کاندیدا شدن ندارند و لذا در همان مرحله اول هم دیده نمی‌شوند. موضوع فیلم منتخب باید برای شهروند امریکایی شمالی دغدغه باشد نه اینکه موضوعی را انتخاب کنیم که هیچ ربطی به او ندارد و هیچ علاقه‌ای نیز به آن ندارد. شیوه سنتی انتخاب فیلم‌ها برای اسکار، امسال باید صد درصد شکسته شود و به دوستان نیز این را بگفتم.» البته او نگفته است که چرا دغدغه شهروندان امریکایی باید اینقدر برایشان مهم باشد؟

وی اسکار را یک فرصت برای سینمای ایران خواند و گفت: «بالاخره اسکار یک فرصت است نه تمام بودن یک فکرمان را درگیر آن کنیم. ولی یک فیلم ایرانی می‌تواند شانس خود را جز پنج کاندیداتوری اسکار را داشته باشد و ما باید همیشه از این شانس استفاده کنیم اگرچه پیش‌بینی کنیم که فیلمی از ایران انتخاب نمی‌شود. باید به این نکته توجه کنیم که این‌گونه فیلم‌ها در اسکار شناسی ندارند. آنها حاضر نیستند اعتبار فنی و هنری‌شان را با انتخابی که آنان را شرمند کند مورد تهدید قرار دهند.»

فارابی باخبر یا بی‌خبر

آیا فارابی در جریان انتخاب فیلم ایرانی به اسکار هست یا خیر؟ تناقض‌هایی در این زمینه وجود دارد. حدود سه هفته پیش بنیاد فارابی اعلام کرد که با مشخص شدن هیات کارشناسی و انتخاب فیلم ایرانی اسکار، مراحل گزینش این فیلم آغاز خواهد شد. فیلم‌های ایرانی به نمایش درآمده تا پایان شهریورماه سال جاری در فهرست این بررسی قرار خواهند گرفت. با انتخاب و دعوت از کارشناسان سینمای کشور، مراحل انتخاب فیلم ایرانی مراسم اسکار با دقت بیشتری طی می‌شود و همگی فیلم‌های واجد شرایط سینمای کشور بررسی خواهند شد تا فیلم نهایی از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های بخش بین‌المللی برخوردار و نماینده خوبی برای سینمای کشور باشد. توجه به موضوعات قابل طرح جهانی، ارائه تصویری مناسب از فرهنگ و تمدن ایرانی و اسلامی، امکان ارتباط با مخاطبان دیگر کشورها و… از جمله ملک‌های ارزیابی آثار سینمای ایران برای معرفی به مراسم اسکار است. اما همه اینها یک فصل‌الخطاب دارد؛ شخصی یا کسی که همواره مسوول این انتخاب‌ها بوده است –«میر اسفندیاری»- از این مساله در گفت‌وگو با ایسنا اظهار بی‌اطلاعی کرده است.

۱۵ سینمای ایران

◄ هلیا آبادی
«مقررات اسکار در انتخاب نماینده ایرانی نادیده گرفته نشده است. اگر من بخواهم اسامی کسانی که این فیلم را انتخاب کردند اعلام کنم بیش از ۲۰ نفر می‌شود. ما حالا صورتجلسه را با ۹ نفر امضا خواهیم کرد و اسامی اعلام خواهد شد.» علیرضا سجادیپور این جمله را در پاسخ به انتقادهایی که به عدم آشنایی معاونت سینمایی با مقررات سینما و انتخاب فیلم بازمی‌گردد، می‌گوید. او در ادامه تأکید می‌کند: «فارابی در جریان انتخاب فیلم است و جلسات زیادی در این زمینه برگزار شده و چون من مسوولیتی در این زمینه ندارم جزئیات را از خودشان سوال کنید. من فقط گام نهایی انتخاب فیلم را به نیابت از بنیاد فارابی برداشتم تا انتخاب فیلم برای اسکار دیر نشود و امکان اکران فیلم را داشته باشیم.» او در جواب اینکه امیر اسفندیاری مسوول بخش بین‌الملل از پروسه انتخاب فیلم اظهار بی‌اطلاعی کرده است، می‌گوید: «از خودشان پرسید که با وجود این مسوولیت در این زمینه اطلاعی ندارند.»

وی در مقابل این مساله که چرا به روال هر سال کمیته ۹ نفره انتخاب فیلم تشکیل نشده تا حتی به شکل صوری این انتخاب انجام شود نوک تیز انتقاداتش را به سوی خانه سینما نشانه می‌گیرد و می‌گوید: «چرا از خانه سینما نمی‌پرسید که کلا پایش را از گلیم انتخاب فیلم کنار کشیده‌است؟ در حالی که تنها دو هفته به انتخاب فیلم برای اسکار زمان هست چون خانه سینما نمی‌خواستد در این زمینه کاری انجام دهد فیلمی به اسکار ارائه نمی‌دادیم. آیا باید اصرار و الحاح بی‌نتیجه می‌داشتیم؟ آیا باید این فرصت را از دست می‌دادیم؟ باید از خانه سینما پرسید که چرا در آخرین لحظه‌ها نخواستد در انتخاب فیلم شرکت کند؟ آن هم در سالی که انصافاً ما چند فیلمی داشتیم که ابعاد بین‌الملل ولو به طور مختصر داشته‌اند.»

سجادیپور که در این مدت مدام با این گفته سینماگران روبرو شده است که مسوولان از مقررات انتخاب فیلم برای اسکار اطلاعی ندارند، می‌گوید: «می‌دانم که دوستان از جای دیگری ناراحت هستند و مدام از هر کاری که معاونت سینمایی انجام می‌دهد انتقاد می‌کنند. اما انگار خود دوستان نمی‌دانند که از اول اکتبر ۲۰۰۹ تا اول اکتبر ۲۰۱۰ باید این فیلم اکران شده باشد که می‌بینیم این اتفاق افتاده است. خیلی هم به قاعده اکران فیلم انجام شده است. البته من حق می‌دهم که در این زمینه دلخوری‌هایی هم وجود داشته باشد. معمولاً هم این اتفاق می‌افتد. بعضی‌ها دوست داشتند فیلم خودشان برود که این اتفاق نیفتاده است و به این نظرشان احترام می‌گذارم.»

مدیرکل نظارت و ارزشیابی که با نامه جواد شمقدری معاون سینمایی در روز ۲۳ شهریور پیش از سفر او به نیویورک مسوولیت انتخاب فیلم را بر عهده گرفته است اینک وارد چالش جدید با سینماگران شده است. هرچند او خود از مواضعش و تناقضش کاملاً دفاع می‌کند و می‌گوید: «اگرچه شانس کمی هم برای این فیلم باشد اما کسانی که بدردو بغداد را انتخاب کردند انتخاب درستی داشته‌اند. فیلم‌های دیگری هم بوده‌اند اما این انتخاب بهتری است و من به آن احترام گذاشته‌ام.»

نیابت از انتخاب

تمام دلایلی که سجادیپور برای انتخاب نماینده اسکار به تنهایی ذکر می‌کند مسافرتی است که معاونت سینمایی و مدیران بنیاد فارابی انجام داده‌اند. این سفرها سبب شده است که انتخاب نهایی در این زمینه با نیابت از سوی بنیاد فارابی و با توجه به نامه روز ۲۳ شهریور شمقدری خطاب به سجادیپور صورت گیرد. مدیرعامل بنیاد فارابی – محمد میرعلایی- که به تازگی از سفر برگشته است؛ سفری که سبب شد گام نهایی انتخاب نماینده ایران به اسکار توسط «سجادیپور» برداشته شود، در این زمینه هرگونه صحبت را به بعد موکول می‌کند. او می‌گوید:

«من بعداً به شما جواب می‌دهم الان جلسه دفاع مقدس برگزار است که بحث مهمی است.» اما به نظر می‌رسد او نیز همچون دیگر مسوولان بنیاد فارابی در این زمینه اطلاعی ندارد چون در این مدت هیچ اظهارنظری نکرده است. جوادری مدیر روابط عمومی بنیاد سینمایی فارابی هرگونه پاسخگویی درباره هیات انتخاب فیلم به اسکار را بر عهده مدیرعامل این نهاد می‌داند. مدیرعامل که به تازگی از سفر برگشته است اما حرف زیادی برای گفتن ندارد چرا که به تازگی از سفری برای خرید تجهیزات سینمایی به اروپا برگشته است. در این میان گفته‌های امیر اسفندیاری مدیر بخش بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی بیش از همه اهالی سینما را نگران کرده بود. او از معرفی فیلم «بدردو بغداد» به اسکار اظهار بی‌اطلاعی کرد. وی به ایسنا گفتن است: «در جریان پروسه انتخاب «بدردو بغداد» نیستم.»

اکران نمایشی

برای اینکه یک فیلم در اسکار حضور داشته باشد باید حداقل به مدت یک هفته در سینماهای کشورش اکران شده باشد. به همین خاطر سجادیپور فرصت کم را دلیل کار انتخاب به تنهایی قرار داد تا در این فرصت فیلم نه

سال پنجم ■ شماره ۱۰۷۲ ■ دوشنبه ۵ مهر ۱۳۸۹

ادامه چالش‌های یک انتخاب دولتی

قفسه‌برد بردنده اسکار سال پنجم درباره جنگ عراق و آمریکا بود

بنیاد فارابی کسی این مسوولیت را برعهده می‌گیرد و نه در معاونت سینمایی. در همین باره سجادیپور به شرق گفته است: ما به راحتی می‌توانیم اسامی ۹ نفر را در این باره انتخاب کنیم و اسامی آنها را اعلام کنیم.

در این باره ایرج تقی‌پور تهیه‌کننده و از دست‌اندرکاران قدیمی بنیاد فارابی می‌گوید: «از گذشته تنها بنیادی که در ایران با سینماگران و نهاده‌ا و جشنواره‌های دنیا در ارتباط بود بنیاد فارابی بود. از همان زمان آقای شجاع‌نوری و آقای بهشتی که این ارتباط‌ها آغاز شده بود آنها تنها بنیاد فارابی را می‌شناختند. هرساله هم امیر اسفندیاری یک عده از سینماگران را دور هم جمع می‌کرد تا این فیلم‌ها را انتخاب کنند و برای اسکار بفرستند. هر چقدر هم گذشت و ارتباط او با خانه سینما بیشتر شد تعداد کسانی که از خانه سینما حضور داشتند بیشتر شد. اما اگر جای امیر اسفندیاری بودم که گفته است من در جریان نیستم، استعفا می‌دادم. به هر حال این صورتجلسه هرساله توسط فارابی تنظیم و ارسال می‌شود. این صورتجلسه رسمی با حضور سینماگران باید امضا شود. در طول این سال‌ها هم آنها امیر اسفندیاری را می‌شناختند و به او اعتماد داشتند.»

وی به نکته دیگری که درباره مقررات اسکار است، اشاره می‌کند و می‌گوید: «اکران فیلم به مدت حداقل یک هفته است، که این هم باید کاملاً قانونمند باشد و با صورتجلسه و اسناد رسمی به آکادمی اسکار ارائه شود. تعداد سینماها، سانس‌ها و بلیت‌فروشی آن باید مشخص باشد. آنها بدون گواهینامه فیلم را قبول نمی‌کنند.» به هر حال قرار است این گواهی نوشته شود ولی حذف فارابی از این انتخاب، هرچند مدام تکرار می‌شود که جلسات مشاوره زیادی در این زمینه برگزار شده است، اتفاقی است که افتاده است.

اکران دولتی سدر راه انتخاب فیلم‌ها

در این سال‌ها یکی از شرایطی که در انتخاب فیلم‌های ایرانی برای اسکار موجب محدود شدن فیلم‌ها می‌شد شرط اکران یک‌هفتگی بود. در این سال‌ها فیلم‌هایی همچون «آتشکار» یا «خواب تلخ» یا فیلم‌های جعفر پناهی به دلیل همین مسائل نتوانستند با وجود پخش‌کننده‌های خارجی و دریافت جوایز متعدد برای‌اسکار انتخاب‌شوند.

جعفر پناهی در این باره معتقد است: «طبق قوانین اسکار فیلم‌ها در کشور سازنده باید یک هفته به نمایش درآیند. این تفاوتی است که اسکار با جشنواره‌های جهانی دیگر دارد. اما

شمسی	میلادی	دوره	فیلم ایرانی	فیلم برنده اسکار غیرانگلیسی
۱۳۵۶	۱۹۷۷	۵۰	دایره مینا	مادام راژا (فرانسه)
۱۳۵۷	۱۹۷۸	۵۱	باد صبا	دستمال‌تار دربار (فرانسه)
۱۳۷۳	۱۹۹۴	۶۷	زیر درختان زیتون	سوخته از آفتاب (روسیه)
۱۳۷۴	۱۹۹۵	۶۸	بادکنک سفید	خط آنتونیا (هلند)
۱۳۷۵	۱۹۹۶	۶۹	---	کولیا (جمهوری چک)
۱۳۷۶	۱۹۹۷	۷۰	گیه	کاراکتر (هلند)
۱۳۷۷	۱۹۹۸	۷۱	بچه‌های آسمان	زندگی زیباست (ایتالیا)
۱۳۷۸	۱۹۹۹	۷۲	رنگ خدا	همه چیز درباره مادرم (اسپانیا)
۱۳۷۹	۲۰۰۰	۷۳	زمانی برای مستی اسب‌ها	ببر غران اژدهای پنهان (تایوان)
۱۳۸۰	۲۰۰۱	۷۴	باران	سرزمین هیچ‌کس (بوسنی و هرزگوین)
۱۳۸۱	۲۰۰۲	۷۵	من ترانه ۱۵ سال دارم	هیج جاج در آفریقا (آلمان)
۱۳۸۲	۲۰۰۳	۷۶	نفس عمیق	تهاجم ببرها (کانادا)
۱۳۸۳	۲۰۰۴	۷۷	لاک‌پشت‌ها هم پرواز می‌کنند	دریای درون (اسپانیا)
۱۳۸۴	۲۰۰۵	۷۸	خیلی دور خیلی نزدیک	تسوتوسی (آفریقای جنوبی)
۱۳۸۵	۲۰۰۶	۷۹	کافه ترازیت	زندگی دیگران (آلمان)
۱۳۸۶	۲۰۰۷	۸۰	میم مثل مادر	شیادان (تریش)
۱۳۸۷	۲۰۰۸	۸۱	آواز گنجشک‌ها	عزیمت (ژان)
۱۳۸۸	۲۰۰۹	۸۲	درباره الی...	راز درون چشمان تو (آرژانتین)
۱۳۸۹	۲۰۱۰	۸۳	بدردو بغداد	---

شمقدری می‌گوید که در نیویورک مورد تکیه پس از بازگشت به‌دلیلانه قدمات حضور فیلم بردنده اسکار فارابی می‌کند

هم من در مصاحبه‌ای گفتم آیا این امکان وجود دارد، مگر ایشان در تمام لحظه‌ها همراه هنرمندان و سینماگران هستند؟ این یعنی تفکر دولتی که می‌خواهد تمام امور سینما را در دست خود بگیرد.»

جعفر پناهی نداشتن پخش‌کننده جهانی را یکی از کمبودهای فیلم‌های ایرانی معرفی شده به اسکار می‌داند و تأکید می‌کند: «نباید از همان ابتدا این فرصت را از دست بدهیم و این فرصت را از سینمای ملی دریغ کنیم. نباید همه مسائل را شعارگونه بیان کنند و فقط به دنبال خوراک تبلیغات و مصرف داخلی آن باشیم.»

فرجام نامعلوم یک انتخاب

به هر حال طبق سنت آکادمی اسکار، هرساله کشورهای مختلف یک فیلم را به عنوان نماینده سینمای آن کشور به اسکار معرفی می‌کنند و از میان فیلم‌های واجد شرایط، ابتدا ۹ فیلم به فهرست کوتاه نامزدهای بخش بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان راه پیدا کرده و در مرحله بعد، پنج نامزد نهایی انتخاب می‌شوند. اسامی این پنج فیلم نهایی باید تا ۲۵ ژانویه ۲۰۱۱ (پنجم بهمن) همراه نامزدهای دیگر بخش‌ها اعلام شود. به نظر می‌رسد برای امسال شانس اینک یک بدعت تازه در این زمینه گذاشتی شده و یک مسوول به تنهایی این انتخاب را انجام داده است، این با قوانین اسکار مغایرت دارد. باید افراد و گروهی از دست‌اندرکاران از صنوف مختلف سینمایی آن کشور یک فیلم را انتخاب کنند. در هر کشور یک آکادمی کوچک تشکیل می‌شود و این انتخاب صورت می‌گیرد» او ادامه می‌دهد: «نمی‌دانم آیا اسکار نیز قوانینی شبیه فیلم دارد یا خیر که بتوانند هنگامی که مقرراتی خلاف روند معمول صورت می‌گیرد نسبت به آن اعتراض کنند یا خیر؟»

جعفر پناهی همچنین معتقد است: «تفاوتی که همیشه اسکار با جشنواره‌های دیگر داشت همین بود؛ اینکه فیلم توسط یک هیات شناخته‌شده از یک کشور مشخص باید ارائه شود. در جشنواره‌های دیگر به تنهایی می‌توانیم اقدام کنیم و فیلم در جشنواره شرکت کند. من البته این فیلم را ندیدم و

درباره کیفیت آن نمی‌توانم هیچ قضاوتی داشته باشم.» او به دولتی شدن سینمای ایران در طول این سال‌ها اشاره می‌کند و می‌گوید: «در زمان صفارهرندی اعلام کرده بودند ما باید در جریان تمام جزئیات ساخت یک فیلم از شکل‌گیری ایده تا ساخت و نمایش آن باشیم. همان موقع برای‌اسکار انتخاب‌شوند.

جعفر تقی‌پور همچنین به یک نکته دیگر اشاره می‌کند: «در جشنواره‌های اروپایی آنها هم محتوا را مورد توجه قرار می‌دهند اما

آنچه در اسکار مورد توجه قرار می‌گیرد نگاه پراگماتیستی است. در جشنواره‌های اروپایی گاه مسائل سیاسی کاملاً بر انتخاب تأثیرگذار است.اما در انتخاب فیلم‌های اسکاری این اتفاق نمی‌افتد. به هر حال در انتخاب فیلم‌ها برای اسکار ما این دو محور را باید در نظر می‌گرفتم.

همان طور که هر چقدر هم فیلمی خوش‌ساخت باشد اما اگر کپی از سینمای هالیوود باشد ارزشی ندارد، باید فیلمی به اسکار ارائه شود که بازتاب‌دهنده فرهنگ ملی‌مان باشد.»

حق انتخاب محدود

اگر سال پیش «همین فرمان‌آرا» فیلم خود، «خاک‌آشنا» را به احترام فیلم «درباره الی…» از گردونه انتخاب فیلم برای اسکار کنار کشید و تأکید کرد فیلم اصر فرهادی شایستگی بیشتری در این باره دارد، امسال به نظر می‌رسد فیلم‌های زیادی در این گروه انتخاب خواهند نکردند؛ فیلم‌هایی که تا آخرین لحظه‌ها اسم‌هایشان مطرح می‌شدند. فیلم‌های «ملا و مسی»، «شکارچی شنبه‌ها» و «ملک سلیمان» از دیگر کاندیداهای این انتخاب بود. در هر صورت فیلم بدردود بغداد گزینه‌ای بود که شاید با تشکیل هیات انتخاب صئفی نیز به این نتیجه می‌رسند.